

АРУЗГА ОИД ТУШИНЧА БЕРУВЧИ ИЛК МАНБАЛАР

Зоҳидов Муҳаммадали

Арузига оид илк манбалар деганда, албатта, араб арузи назарда тутилади. Маълум нарса шуки, форсий, урду ва туркий арузнинг асли ва манбаси араб арузидир. Шундай экан, араб арузига доир илк ва ўрта асрларда ёзилган асарлар билан танишамиз.

Муъжам фи илмил аруз (Аруз илми ҳақидаги қомус).

Ушбу аср аруз илмининг асосчиси Халил ибн Аҳмад Фароҳидий(719-795)нинг қаламиганд мансубдир. У V-VIII асрларда яшаган шоирларнинг шерларини йиғиб, таҳлил қиласида аруз баҳрлари ҳақидаги ўз назариясини тақдим қиласида. Олим ўрганишлар натижасида баҳрларнинг оҳанглари турлича эканини кашф қилиб, 15та баҳр ишлаб чиқади. Улар қўйдагилардир: тавил, мадид, басит, вафир, комил, ҳазаж, ражаз, рамал, сариъ, мунсарих, ҳафиф, мудориъ, муқтадаб, мужтасс, мутақориб. Ушбу баҳрларни 5та доирага жамлайди.

Халил ибн Аҳмаднинг ушбу” Муъжам фи илмил аруз” асаригача араб олмида аруз ва унинг баҳрлари ҳақида тадқиқот маълум эмас. Ушбу асарнинг асл нусхаси бизгача келмаган. 1980йилда Муҳаммад Саид Асбар ва Муҳаммад Абу Алилар асарни тўлиқ варянтини тиклашди¹. Шунингдек, Маҳмуд Мустафо Халил ибн Аҳмаднинг асарига бағишиланган “Иҳда сабили ила илмил Ҳолил” номли китоб ёзди².

Китабул аруз(Аруз китоби).

Ушбу асарнинг муаллифи машҳур нахвчи олим Абул Ҳасан Аҳфаш(830в.)дир. Бундан ташқари қофия илмига бағишиланган “Китабул қофия” асари ҳам мавжуддир. Абул Ҳасан Аҳфаш Халил ибн Аҳмаднинг аруз борасидаги барча қарашларини маъқуллаган. Шу билан бирга “Мутадорик” номли битта баҳрни зиёда қилиб, баҳрлар сонини 16 етказган. Ушбу асар 1998йили Сайид Баҳровий тарафидан тадқиқ қилинган³.

Китабул аруз(Аруз китоби).

Ушбу китоб Абу Исҳоқ Зажажга тегишли бўлиб, Халил ибн Аҳмад ва Аҳфашнинг китобидан кейинги учунчи ўринда туради. Асарнинг ягона қўллэзма нусхаси Истамбулдаги Жоруллоҳ Афанди кутубхонасида №1834 инвентар рақами остида сақланади. 1978йил доктор Нижад Муҳаммад Жаттан бу китоб

¹. محمد سعید اسبر، ابو علی،الخلیل،معجم فی علم العروض،بیروت،1980

². محمود مصطفی،اهدی سبیل الی علمی الخلیل،العروض والقافية،القاهرة،1971

³. كتاب العروض لابي الحسن سعيد بن مساعدة الاحفنش،تحقيق و دراسة : سيد ، ج 1،دارشقيقات للنشر والتوزيع، القاهرة، 1998
الحراوي

ҳақида маълумот берган⁴. 1980йилда доктор Рамозон Шишнинг “Туркия кутубхоналарида сақланувчи араб тилдаги нодир қўлёзмалар” каталигида мазкур қўлёзманинг қисқача таърифи келтирилади. К Брокелманн ва Фуад Сезгининг машҳур каталигида ушбу қўлёзма ҳақида маълумот йўқ. Ушбу асар 2004 йил доктор Сулаймон Абу Ситта томонидан таҳқиқ қилинган.

Китабул аруз(Аruz китоби).

Ушбу китобнинг муаллифи нахв, фикҳ, ҳадис ва адаб илmlари соҳиби Исҳоқ Жаримий Басрий(840в)дир. Аҳфаш ва Асмаъий унинг устози ҳисобланади. Мубаррад, Абу Усмон Мазийний, Абу Муҳамад Тузинийлар шогирди ҳисобланади. Исҳоқ Жаримийнинг бундан ташқари “Мухтасар фин нахв”(Нахвга оид мухтаср китоб), “Абния”(Архаик сўзлар илми) каби асарлари бизгача етиб келган⁵.

Китабул аруз(Аruz китоби).

Ушбу асрнинг муаллифи Басралик нахв, балоҳат, фасоҳат илmlарининг билмдони Абу Аббос Мубаррад(825-899)дир. У Абу Усмон Мазиний, АбуҲатим Сижистоний, Исҳоқ Жаримийларнинг шогирдидир. Мубарраднинг “ал-Камил”, “ал-Музаккар вал муаннас”, “Шарҳу абёти шаваҳид”каби арлари ҳам мажуд.олимнинг “Китабул аруз” асарида шеър илми, аруз назарияси ва қўплаб араб шерларидан мисоллар келтирилган⁶.

Ал-аруз.

Ушбу асар басралик нахв, сарф, фикҳ, шеър каби илmlарнинг олими Абу Бақр Сарроҳ(928в.) қаламига мансубдир. У Мубаррад ва Зажажларнинг шогирдидир. Унинг “Усул фин нахв”(Нахв асослари), “Илалул нахв”(Нахвдаги ноқисликлар), “Иштиқоқ” кабикитоблари мажуд. “Ал-аруз” асариниг ягона нусхаси Мағриб давлатиниг миллий кутубхонасида (№127) рақамида сақланади⁷.

Ал-жами’у фил аруز вал қофия(Аруз ва қофия илмини жамловчи).

Унинг муаллифи Абул Ҳасан Арузий(860-940)дир. Асарнинг ягона қўлёзма нусхаси Тунис кутубхонасининг қўлёзмалар фондида сақланади. Ушбу асарнинг муқаддимасида Арузий Абу Исҳоқ Зажажнинг шогирди эканлигини қайд этади. Асарда аруз илмининг барча мавзулар тўлиқ ёритилган.Халилибн Аҳмад ва Аҳфашниниг қарашларини мулоҳаза қилиб ўз фикрларини баён

⁴ 1978 مجلة الجامعة،الموصول،العدد 1،

⁵ طه علي محمد عبدالرازق،اراء الجرمي في شرح المفصل و موقف ابن يعيش،المجلد التاسع من العدد الحادي و الثلاثون لحولية كلية الدراسات الاسلامية والערבية للبنات بالاسكندرية،

⁶ Дилдора Худжанова. XII асрда мовароуннаҳрда яратилган аруз илмига оид манбалар. –

Тошкент.:Тошкент давлат шарқшунослик университети, 2021. – 5.17.

⁷ كتاب العرض لابي بكر بن السراج،تحقيق الدكتور عبد الحسين الفاتي، مجلة كلية الآداب، ع، 15، بغداد، 1972

қилган. Ушбу асар Байрутда Зуҳайр Ғамазий Зоҳид ва Халил Нажиблар томонидан тадқиқ қилингандан⁸.

Ал-икдул фариd(Ноёб маржон).

Ушбу китоб араб адабиётида муҳим китоблардан ҳисобланиб, Ибн Абди Роббиҳи (860-940) Андалусийнинг китобидир. У Кардованинг машҳур олимларидандир. Ибн Ваддоҳ, Яҳё ибн Яҳё, Зиряб каби олимларнинг шогирди ҳисобланади. Ушбу асар катта ҳажмда бўлиб, 25та бобни ўз ичига олган. Ҳар бир боб қиммат баҳо тошлар номи билан номланган. Мсалан, дур, марварид, гавҳар каби⁹. Антологиянинг аruz илмига тегишли бўлими кейинчалик ёзилган кўпгина асарларга асос бўлиб хизмат қилган.

Иқнау фил аruz вал қофия(Аruz ва қофияга оид тавсия).

Ушбу асар Соҳиб ибн Аббод(936-995)инг асаридир. Асарнинг 2та қўлёзма нусхаси аниқланган. Унинг қадимий нусхаси Париж миллий кутубхонасида (№6047) сақланади. Яна бир нусхаси Қоҳирадаги Кўлёзмалар институтида мавжуд. У Абул фзил ибн Умайд(938в.) ва Абу Сайд Сайрофий(930в.) каби улуғ устозлардан дарс олган¹⁰. Аruz соҳасида Соҳиб ибн Аббод Халил ибн Аҳмад изидан бориб, ўз асрида мутадорик баҳрини тан олмайди. Халил келтирган шеърий байтларни мисол қилиб келтиради. Лекин зихофни таърифлашда мустақил ёндашади.

Мухтасарул аruz.

Ушбу аср Абу Фатҳ Усмон ибн Жинний(1002в.)нинг қаламига мансубдир. У Абулфараж Исфаҳоний, Абул Аббос Наҳвий, Абу Алий Фарисийларнинг шогирдидир. “Мухтасарул аruz” асарининг қўлёзма нусхаси Биритания музейида, Берлин (№7108), Вена(222), Туркия ҳамда Тунис (№18610) миллий кутубхоналарида сақланади.

“Ал-Умда фи маҳаасин ал-шъер” (Шеърият гўзалликлари ва одоби хақида таянч асар).

Ушбу асарнинг соҳиби Ибн Рашийқ Қайрований (1071 в.)дир. Унинг устозлари Ибн Жаъфар Қазаз ва Ибн Иброҳим Наҳшилийлар бўлишган. Унинг адаб илмига оид энциклопедик “Ал-Умда” асари 30 бобдан иборат бўлиб, шеъриятга оид 59 та фасл мавжуд¹¹. Асарнинг қўлёзма нусхаларидан 2 таси Мисрда, 1 та нусхаси Тунисда сақланади. Асар аruz илмига маҳсус бағишиланмаган бўлса-да, арузга оид боб араб арузи, вазн, руқнлар, арузий

⁸ الجامع في العروض والقوافي ابو الحسن العروضي، تحقيق الدكتور زاهدوهلال ناجب، دارالعقيد، بيروت 1996

⁹ Исламская цивилизация. История и современность. Коллектив авторов. – Москва, 2016. – Б. 36.

¹⁰ القاع في العروض للصاحب ابن عباد، تحقيق الشيخ محمد حسن آل ياسين الكاظم

¹¹ Дилдора Худжанова. XII асрда мовароуннаҳрда яратилган аruz илмига оид манбалар. –

Тошкент.: Тошкент давлат шарқшунослик унверситети, 2021. – Б.21.

доиралар, баҳрлар ва уларнинг зиҳоф ва иллаларига доир муносабат муаллифнинг арузшуносликда ўз ўрнини қолдириши учун асос бўлди.

Ар-Рисалатул Андалусийа”(Андалусий рисолаи).

Ушбу асарнинг муаллифи Абу Жайш Ансорий Андалусий (1229 в.)дир. Асар¹² мухтасар шаклда, назмда ёзилган, унда араб арузидаги 16 та шеър баҳри ҳамда уларнинг аруз ва дарблари ҳақида маълумот келтирилади. Асар 65 байтдан иборат бўлиб, Андалусий арузий баҳрларга мисол беришда анъанавий такрорланиб келадиган қадимги араб шоирлари қасидаларидан олинган шеърий байтлардан фойдаланмасдан, ўзи яратган оригинал байтларни тақдим қиласди. Бу байтларнинг ўзига хослиги - баҳрга мисол қилиб берилган байтнинг биринчи сўзи ўша баҳрнинг номи ёки ўзагидан олинган сўз билан бошланади. Муаллиф ушбу баҳрларнинг арузи ва зарблари сони ва кетма-кетлигини баён қилиш учун абжад ҳисобидан моҳирона фойдаланган.

Асарнинг нусхалари дунё қўлёзма хазиналари бўйлаб кенг тарқалган бўлиб, улардан бир нечтаси Россия ФА Санкт-Петербург Шарқ қўлёзмалари институти кутубхонасида (С 1001)52 ва Қирол Сауд университети фондида (№82) сақланади.

Абу Райҳон Беруний номидаги Шарқшунослик институти фондида асарнинг яна бир нусхаси мавжуд бўлиб, №3373 инвентар рақами остида сақланади.

“Қасидатул ҳусна”(Чиройли қасида).

Ушбу асар Садриддин Усмон Савий(1234) қаламига мансубдир. Қасида жанрида ёзилган бўлиб, “Арузул Савий(Савий арузи)номи билан машҳур.

Қасида 306 байтдан иборат бўлиб, тавил баҳрида битилган. Асарга бағишлиланган шарҳлар, таълиқотлар етарлича. Қасидада анъанавий муқаддимадан кейин мутахаррик ва сокин ҳарфлар, уларнинг ўзига хос жиҳатлари ҳақида фикр юритилади. Сўнг жузвлар, рукнлар ва баҳрлар таърифи баён этилади.

“Қасида ал-Ҳусна”нинг қўлёзма нусхалари Саудиядаги Уммулқуро университети, Британия музейи, Бағдоднинг Авқоф кутубхонаси ва Германиянинг Лейпциг университети фондида сақланади¹³

“Меъярул наззар фи улумимл ашъар”(Шъер илмларининг ўлчами).

Ушбу асрнинг муаллифи Абд ал-Ваҳҳоб Занжаний (1262в.)дир Озарбайжонда туғилган бўлиб, манбаларда тўлиқ исми Абд ал-Ваҳҳоб ибн Иброҳим ибн Абдул Ваҳҳоб ибн Абу Маъалий Хазражий Мосулий Наҳвий Занжаний шаклида келади. Машҳур асарлари: “Тасриф ал-ъиззи”, “Шарҳ ал-

¹² الرسالة الاندلسية. أبو الجيش الانصاري الاندلسي. جامعة الملك سعود. 1957.

¹³ القصيدة الحسنة لصدر الدين عثمان السوّاقي. اعنتى بها مسطفي محمد. 2016.

ҳади” ва “Шарҳ ал-шафия”. “Меъярул наззар фи улумимл ашъар” қўлёзмалари Қохира (Миср китобар уйи фонди №136), Истанбул (Куприйли қутубхонаси фонди №1392), Дублин (Честер Битти қутубхонаси фонди) ва Бағдод (Ал-Авқоф қутубхонаси фонди №1722) сакланади¹⁴. Манба 1991 йили Ризқ Ҳафажи томонидан Қохирада нашр қилинган. Асар услубан уч қисмга бўлинган: аruz илми, қофия илми ва бадиъ илми.

“Калам фиш шъер”(Шъер ҳақидаги жумла).

Ушбу аср Абу Наср Фаробий (879-950)нинг қаламига мансубdir. Муаллифни бундан ташқари “Китабуш шъер”(Шъер китоби), “Ар-рисала фи қованини синъати”(Шъер санъати қонунлари ҳақидаги рисола) каби асарлари мавжуд. Уларда муаллиф шеъриятдаги баҳрларнинг турлари, уларнинг вазн билан алоқаси, шеърнинг таъсир кучи доираси хусусида сўз юритган. Шеърнинг мусика билан боғлиқлиги ҳақида салмоқли фикрлар айтган¹⁵.

“Мафатихул улум”(Илмларнинг қалитлари).

Ушбу асар Абу Абдуллоҳ Хоразмий (997 в.)нинг қаламига мансуб бўлиб, қомусий мажмуа ҳисобланади. Биринчи бўлимнинг бешинчи боби аruz илмига бағишиланган. Ушбу энциклопедик асар X асрда Сомонийларнинг учинчи вакили Нуҳ ибн Мансур хукмронлиги даври (975 – 997)да ёзилган. “Мафатихул улум”нинг танқидий матни 1895 йилда голланд шарқшуноси Ван Флотен томонидан Лейден, Берлин ва Лондон шаҳарларидағи қўйлёзмалар фондида сакланаётган бешта қўйлёзма асосида тайёрланиб, нашр қилинган¹⁶. Ўзбек олимларидан М.Хайруллайев, Р.Баҳодиров ушбу энциклопедик асарнинг турли қирраларини таҳлил қилишган¹⁷. Шунингдек, М.Зиёвуддинова томонидан Хоразмийнинг “Мафатих ал-улум” асарининг биринчи бўлим бешинчи боби илмий тадқиқ етилган¹⁸. Олима асарнинг аruz вазни, қофия илми, бадиятшуносликка оид қисмларини таржима ва таҳлил қилиб илмий истифодага киритган.

“Ал-қистос фи илмил аruz”(Аruz илмида энг тўғри мезон). Ушбу асар Маҳмуд Замахшарий (1075-1144)нинг китобидир. “Ал-қистос” асарининг юқорида санаб ўтилган аruzга оид асарлардан фарқи, ундаги “Байтлар тақтеи” фаслида ҳар бир аruz баҳрларига алоҳида байтлар мисол қилиб келтирилган

¹⁴ الزنجاني، حياته و مصافاته، محمود يوسف فجال.الأعلام، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية. 1996.

¹⁵ Аристотель. Поэтика. Масъул мұхаррир И. Султон. Русчадан М.Маҳмудов таржимаси. – Тошкент: Адабиёт ва санъат нашриёти, 1980. – Б. 127.

¹⁶ Дилдора Худжанова. XII асрда мовароуннаҳрда яратилган аruz илмига оид манбалар. – Тошкент.:Тошкент давлат шарқшунослик унверситети, 2021. – Б.30.

¹⁷ Хайруллаев М., Баҳадиров Р. Абу Абдуллаҳ ал-Хорезми X век. – М: Наука, 1988. – 144 с

¹⁸ Зиявиддинова М. Поэтика в “Мафатих ул улум” Абу Абдаллаҳа ал-Хорезми”, Автореф. дисс. канд. филол. наук.– Ташкент, 1990. 92 б.

ҳамда уларнинг рукнлари бирма-бир белгилаб чиқилган. Ушбу муҳим мавзунинг бундай батафсил ёритилганлиги арузга доир манбаларнинг ҳеч бирида кузатилмайди. Шнингдек, “Шеър асослари” фаслида ҳам аслий рукнларнинг тармоқланиш ҳодисаси ҳамда баҳрлар таснифи ўзига хос услубда таснифланган¹⁹.

“Мифтаҳул улум”(Илмлар калити).

Ушбу асар хоразмлик аллома Абу Ёқуб Юсуф ибн Абу Бакр Муҳаммад ибн Али Саккокий(1160-1229) томонидан битилган. Муаллиф асар муқаддимасида шундай изоҳ беради:”Мен ўз китобимга тилшунослик фанининг луғатшуносликдан ташқари зарур бўлган соҳаларини киритдим. Бутун морфология, тоўлиқ синтаксисдан сўнг маъоний ва баён илмларининг ишлатилиш доирасини аниқ тушунтириб беришни зарур деб ҳисобладим. Уларни эгаллаш учун назм ва насрни таҳлил ета билиш кераклигини тушундим, айни вақтда, шоир аruz ва қофия илмларини билишга муҳтож еканлигига ишонч ҳосил қилдим”²⁰.

Юсуф Саккокий аruz илмини тадқиқ этишда ўзидан олдинги олимларнинг арузга оид таърифларини зикр етади, айниқса, Халил ибн Аҳмад қарашларини хурмат билан тилга олади.

“Мифтаҳ ал-улум” қоълёзмасининг 10 та нусхаси Ироқ давлат музейида сакланади (№8861, №28252, №3010, №767, №21239, №4417, №8780, №8704, №18803, №6795). Шунингдек, Қоҳирада босшқа бир нусхаси (№889) ва Ўзбекистон ФА шарқшунослик институтида №7843 рақамли нусха ҳам мавжуд. Қоълёзма нусхаларининг ичида енг қадимгиси Ироқ давлат музейидаги №8861 рақами остидаги нусха бўлиб, ҳижрий 703 йилда кўчирилган²¹.

Хулоса шуки, олимларни келтиришича саккизинчи ва тўққизинчи асрлар мобайнида 20дан ортиқ арузга бағишлиланган асар ёзилган. Ушбу мақолада уларнинг бир қисмини эсладик. Албатта туркий, форсий ва урду аruz илмининг ривожланишида ушбу асарларнинг ўрни бекиёсdir. Ушбу асар ва муллифлар билан танишар эканмиз, ўрта асрларда аruz илмига бўлган кизиқиш жуда юқори экани маълум бўлади. Шунингдек, ҳар қандай соҳа ёки фанда китоб ёзган олим бўлсин, албатта, шеърий байтларда арузга мурожат қилган. Бугунги кунда ҳам аruz илми ва мумтоз араб тили билан машғул бўлган мутахассислар ушбу асар ва муаллифлар билан танишсалар, албатта фойда бўлади.

¹⁹ Дилдора Худжанова. XII асрда мовароуннаҳрда яратилган аruz илмига оид манбалар. – Тошкент.:Тошкент давлат шарқшунослик университети, 2021. – 5.31.

²⁰ مفتاح العلوم لابي يعقوب يوسف السكاكى. نشره أكرم عثمان يوسف .جامعة بغداد 1981م .155

²¹ مفتاح العلوم ليوسف السكاكى .المحقق نعيم زرزور .دار الكتب العلمية، بيروت، 1987.